

Written by
Monday, 18 August 2008 15:28 -

பிள்ளையார் உருவத்தை உட்பைப்பதில் ஒன்றும் அதிசயப்பட வண்ணியதில்லை
தயங்கவண்ணிய தில்லை.

பிள்ளையார் சதுர்த்தி பண்டிகையின்போது நாடா முழுவதும் எத்தனை எத்தனை
ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான, மண்ணு பிள்ளையாரை மக்கள் கையவனிடம்
வாங்கி பிள்ளையார் சதுர்த்தி முடிந்தவுடன் கடலில், ஆற்றில், ஓடையில், ஏரியில்,
குளத்தில், கிணற்றில், புனலில், வயலில் எறிந்துவிடுகிறார்கள். அது உடன் கரைந்து
நீர் போடும் நீராக, மண்ணோடும் மண்ணாக ஆகி விடுவதில்லையா? இது தரிந்தே மக்கள்
நீரில் போடுவதில்லையா? அதுபோன்ற செய்கதைதான் இந்த உடதைத்துத் தள்ளாக்கி
மண்ணோடும் மண் ஆகுவதுமாகும்.

நாம் காசு போட்டு வாங்குகிறோமே ஒழிய, வறே எந்த மனிதனுக்கும் உரிமை இருக்கிற
வஸ்துவிடமும் நாம் செல்லவில்லை; தொடவில்லை.

நாமாக வாங்கி உட்பைப்பதும், நமக்குப் பிள்ளையார் கடவுளல்ல!
வதே சாஸ்திர ஆதாரம் என்பதன் படியும் அது - கணபதி கடவுளல்ல!
கடவுளுக்கு எந்த உருவமும் இல்லை!

கணபதி கடவுள் என்பதால் மனிதன் காட்டுமிராண்டி ஆக்கப்படுகிறான்; அதற்கு
கோவில், பச்சை, நவைத்தேதியம், உற்சவம் முதலியவகைகளால் நம் அறிவும், செல்வமும்,
நேரமும் முற்போக்கும் பாழாகிறது. உண்மையான கடவுள் என்பதும் நாஸ்திகமாகிறது.
கணபதிக்கு கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிற பிறப்பும், குணங்களும் மிகுதியும்
கீழ்த்தரமானவை; அறிவுள்ள - மானமுள்ள கடவுள் தன்மை அறிந்த மக்களுக்கு
ஏற்றதல்ல; பொறுத்துக் கொள்ளக் கூடியதல்ல!

காட்டுமிராண்டி காலத்தில் 1000, 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் வளிநாட்டினரால்
ஏற்பட்ட இந்த தவேர் - தயெவங்கள் உணர்ச்சியதோன் இந்த 1953-ஆம் (விஞ்ஞான)
ஆண்டிலும் நமக்கு இருக்க வண்ணுமா?

2 / 2